

Bruselj, 26. april 2021
(OR. en)

Medinstitucionalna zadeva:
2021/0104(COD)

8132/21
ADD 3

DRS 18
EF 147
ECOFIN 379
SUSTDEV 48
CODEC 574
IA 61
COMPET 282

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	22. april 2021
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM- MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	SWD(2021) 151 final
Zadeva:	DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE POVZETEK POROČILA O OCENI UČINKA Spremni dokument Predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2013/34/EU, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Uredbe (EU) št. 537/2014 glede poročanja podjetij o trajnostnosti

Delegacije prejmejo priloženi dokument SWD(2021) 151 final.

Priloga: SWD(2021) 151 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 21.4.2021
SWD(2021) 151 final

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE
POVZETEK POROČILA O OCENI UČINKA

Spremni dokument

Predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta
o spremembi Direktive 2013/34/EU, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in
Uredbe (EU) št. 537/2014 glede poročanja podjetij o trajnostnosti

{COM(2021) 189 final} - {SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final}

Povzetek
Ocena učinka predloga za revizijo direktive o nefinančnem poročanju
A. Nujnost ukrepanja
Zakaj? V čem je težava?
V skladu z direktivo o nefinančnem poročanju morajo nekatera velika podjetja poročati o socialnih zadevah, zadevah, povezanih z zaposlenimi, okoljskih zadevah, človekovih pravicah, podkupovanju in korupciji. Trenutno informacije, ki jih sporočajo podjetja, ne ustrezajo potrebam uporabnikov (vlagateljev, civilne družbe in drugih). Nekatera podjetja, od katerih uporabniki potrebujejo informacije, ne poročajo. Tudi kadar podjetja poročajo, informacije običajno niso dovolj relevantne, primerljive, zanesljive ali enostavne za dostop in uporabo. Pričakuje se, da se bo povpraševanje uporabnikov po nefinančnih informacijah znatno povečalo, zato se bodo te težave še okrepile. Pomanjkanje ustreznih nefinančnih informacij za vlagatelje in civilno družbo ustvarja naložbena tveganja, ovira gibanje kapitala v dejavnosti, ki odpravljajo krizo glede trajnosti, ter ustvarja vrzel v odgovornosti med podjetji in družbo. Pripravljalci (poročevalska podjetja) imajo nepotrebne stroške zaradi negotovosti glede tega, o čem poročati, in zahtev zainteresiranih strani po informacijah poleg tistih, ki jih podjetja sporočajo javno. Eden od razlogov za to je prožnost in pomanjkanje specifičnosti v direktivi o nefinančnem poročanju. Poleg tega obstajajo številni standardi in okviri poročanja, ki se prekrivajo, zato ni soglasja glede tega, o čem bi morala podjetja poročati.
Kaj naj bi prinesla ta pobuda?
Cilj te pobude je zagotoviti, da podjetja, od katerih uporabniki potrebujejo nefinančne informacije, sporočajo te informacije, sporočene informacije pa so relevantne, primerljive, zanesljive ter enostavne za dostop in uporabo. Njen namen je tudi zmanjšati nepotrebne stroške za pripravljalce. Z omogočanjem vlagateljem, da bolje ocenijo tveganja in učinke naložb z vidika trajnosti, bo pobuda mobilizirala zasebna finančna sredstva v podporo evropskemu zelenemu dogovoru. Prispeva k dokončanju unije kapitalskih trgov, saj vlagateljem omogoča dostop do primerljivih nefinančnih informacij podjetij, v katera se vlaga, po vsej EU. Prav tako bo okrepila družbeno pogodbo med podjetji in družbo, saj bo povečala odgovornost podjetij za njihov vpliv na družbo in okolje.
Kakšna je dodana vrednost ukrepanja na ravni EU?
Samo ukrepi EU lahko zagotovijo primerljivost sporočenih nefinančnih informacij na enotnem trgu ter skladnost zahtev glede poročanja med direktivo o nefinančnem poročanju in drugo zakonodajo o trajnostnem financiranju (vključno z uredbo o razkritju trajnostnega financiranja in uredbo o taksonomiji). Skupna pravila v EU so potrebna za zmanjšanje tveganj različnih zahtev glede poročanja v različnih državah članicah, kar bi ustvarilo dodatne stroške za podjetja, ki poslujejo čezmejno, in ogrozilo enotni trg. Poleg tega lahko s posredovanjem EU dobi pomembnejšo vlogo, kar zadeva razvoj politike glede nefinančnega poročanja na svetovni ravni.
B. Rešitve
Katere zakonodajne in nezakonodajne možnosti politike so se upoštevale? Ali ima katera od njih prednost? Zakaj?
Ocena učinka se je osredotočila na naslednja tri vprašanja: 1) standardizacijo, in sicer zlasti, ali naj se razvijejo standardi EU za nefinančno poročanje in ali naj se od podjetij zahteva, da jih uporabljajo; (2) zagotovilo o zanesljivosti, in sicer zlasti, ali bi bilo treba zagotoviti zanesljivost sporočenih nefinančnih informacij in, če je tako, na kateri ravni; in (3) področje uporabe, in sicer zlasti, za katere kategorije podjetij bi morale veljati zahteve glede poročanja. Prednostna možnost politike je: (1) zahtevati, da vsa podjetja, ki spadajo na področje uporabe direktive o nefinančnem poročanju, poročajo v skladu s standardi EU; (2) zahtevati, da vsa takšna podjetja pridobijo omejeno zagotovilo za sporočene nefinančne informacije, s klavzulo o pregledu, da se preuči potreba po prehodu na razumno zagotovilo (višja, zahtevnejša raven zagotovitve) v srednjeročnem obdobju; in (3) razširiti področje uporabe direktive o nefinančnem poročanju na vse velike družbe z omejeno odgovornostjo in večino podjetij, ki kotirajo na borzi. Predvsem se je treba odločati med strogimi zahtevami glede poročanja in zagotavljanja zanesljivosti s širokim področjem uporabe, ki so zelo učinkovite pri zadovoljevanju potreb uporabnikov, vendar dražje za pripravljalce, ter manj strogimi zahtevami glede poročanja in zagotavljanja zanesljivosti ter ožjim področjem uporabe, ki so manj učinkovite pri zadovoljevanju potreb uporabnikov, vendar kratkoročno cenejše za pripravljalce. S prednostno možnostjo bi se cilji pobude dosegli z najnižjimi možnimi stroški.
Kdo podpira katero možnost?
Uporabniki (vlagatelji, civilna družba in drugi) na splošno podpirajo strožje zahteve glede poročanja in zagotavljanja zanesljivosti ter širše področje uporabe, pripravljalci pa na splošno podpirajo manj stroge zahteve

in ožji obseg uporabe. Kljub tem razlikam obstaja široka podpora zahtevi po uporabi standardov EU za nefinančno poročanje, ki jo podpira tudi znatno število pripravljavcev. Finančne institucije, ki so tako uporabniki kot pripravljavci, so bolj naklonjene strožjim zahtevam glede poročanja in zagotavljanja zanesljivosti ter širšemu področju uporabe kot večina nefinančnih podjetij.

C. Učinki prednostne možnosti

Kakšne so koristi prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?

Uporabniki bodo imeli koristi od boljšega dostopa do primerljivih, relevantnih in zanesljivih nefinančnih informacij več podjetij. To bo zmanjšalo tveganje naložb v finančni sistem, povečalo gibanje kapitala v podjetja s pozitivnimi socialnimi in okoljskimi učinki ter povečalo odgovornost podjetij. Predlagana možnost bi zagotovila, da bi te informacije sporočalo približno 49 000 podjetij (75 % prometa vseh družb z omejeno odgovornostjo) v primerjavi s sedanjimi 11 600 podjetji (47 % prometa vseh družb z omejeno odgovornostjo). Vsa velika podjetja in večina podjetij, ki kotirajo na borzi, bi morala uporabljati standarde nefinančnega poročanja in pridobiti zagotovilo za sporočene informacije. Za primerjavo, trenutno le približno 20 % velikih podjetij uporablja standarde, samo 30 % pa jih pridobi neko obliko zagotovila. Predlagana možnost bo imela posredne pozitivne učinke na temeljne pravice, okolje in družbo, saj lahko strožje zahteve glede poročanja pozitivno vplivajo na ravnanje podjetij. Na primer, približno 45 % podjetij, ki trenutno spadajo na področje uporabe direktive o nefinančnem poročanju, je zaradi obstoječih zahtev navedene direktive sprejelo nekatere nove postopke skrbnega pregleda v zvezi z okoljskimi zadevami ali vprašanji človekovih pravic.

Kakšne so stroški prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?

Skupni ocenjeni stroški prednostne možnosti za pripravljavce znašajo 1 200 milijonov EUR v obliki enkratnih stroškov in 3 600 milijonov EUR v obliki letnih ponavljajočih se stroškov. Če EU ne ukrepa, se pričakuje, da se bodo stroški za pripravljavce v vsakem primeru močno povečali, ker se bodo povečale neusklajene zahteve uporabnikov po informacijah, ker še naprej ne bo soglasja o tem, katere informacije bi morala podjetja sporočati, da bi zadovoljila potrebe uporabnikov, in zaradi stalnih težav pri pridobivanju nefinančnih informacij, ki jih za namene poročanja potrebujejo pripravljavci od dobaviteljev, strank in podjetij, v katera se vlaga. Ker ni na voljo dovolj podrobnih podatkov, ni mogoče izračunati stroškov za pripravljavce v primeru, da ne bi uvedli novih pravil. Vendar se ocenjuje, da bi uporaba standardov lahko prinesla letne prihranke stroškov v višini 24 200–41 700 EUR na podjetje (kar bi pri sedanjem obsegu podjetij, za katere se uporablja direktiva o nefinančnem poročanju, pomenilo približno 280–490 milijonov EUR na leto, v primeru izvedbe prednostne možnosti pa 1 200–2 000 milijonov na leto), če bi standardi odpravili potrebo po zahtevanju dodatnih informacij. Prednostna možnost nima znatnih negativnih učinkov na družbo, okolje ali temeljne pravice.

Kakšen bo vpliv na podjetja, MSP ter mikropodjetja?

Vključena podjetja se bodo soočila s splošnim povečanjem stroškov (glej prejšnji oddelek). Vendar bi morala prednostna možnost tudi izboljšati odpornost podjetij, saj boljše poročanje povečuje ozaveščenost podjetij o tveganjih, povezanih s trajnostnostjo, in izboljšuje obvladovanje tveganj. To bi moralo privedi tudi do prednosti za bolj trajnostna podjetja, saj bo vodilne akterje na področju trajnostnosti lažje prepoznati. Zahteve glede poročanja se ne bi uporabljale za MSP, razen za MSP, ki kotirajo na borzi. Vendar bodo razviti poenostavljeni standardi poročanja za MSP, ki jih bodo lahko ta podjetja prostovoljno uporabljala. Ti standardi naj bi MSP omogočili izpolnjevanje zahtev po informacijah strank, ki so velika podjetja, in bank ter bodo spodbujali njihov prispevek k prehodu na trajnostno gospodarstvo in sodelovanje v njem.

Ali bo prišlo do znatnih učinkov na nacionalne proračune in uprave?

Stroški izvedbe bodo po ocenah znašali 35,5 milijona EUR, letni stroški pa dodatnih 5 milijonov EUR, in sicer za razvoj ad hoc digitalnih procesov in vzdrževanje digitalnih registrov, ki bodo posledica zahtev po digitalnem označevanju nefinančnih informacij v okviru te pobude. Države članice bi lahko imele nekaj dodatnih stroškov tudi z usmeritvijo prednostnih nalog izvrševanja v nefinančno poročanje.

Ali bo prišlo do drugih znatnih učinkov?

V okviru prednostne možnosti bi lahko imela podjetja v EU višje stroške poročanja kot podjetja, ki niso iz EU, kar bi negativno vplivalo na njihovo mednarodno konkurenčnost. Vendar se bodo nekatere globalna podjetja verjetno prostovoljno odločila za izpolnjevanje obveznih standardov EU, druge jurisdikcije pa že upajajo zahteve ali pobude politike na področju razkrivanja informacij, povezanih s trajnostnostjo. Poleg tega se bo konkurenčnost podjetij EU verjetno dolgoročno povečala, če bodo standardi EU spodbudili usklajevanje na svetovni ravni in vplivali na morebitne prihodnje svetovne standarde.

D. Spremljanje

Kdaj se bo politika pregledala?

Ocena se bo izvedla, ko bo mogoče zbrati dovolj dokazov o učinkih pobude (tj. podatke za vsaj 3 leta), pri

čemer se upošteva čas, potreben za njen morebitni prenos in uporabo ter za zbiranje podatkov.